

ОРЕСТ ЛЮТИЙ

ПІСНІ ВОЄННОГО ЧАСУ

МАМА-АНАРХІЯ

ЛАГІДНА ТА СУВОРА УКРАЇНІЗАЦІЯ

УКРАЇНІЗАЦІЯ НА ЕКСПОРТ

Харків
«ФОЛІО»
2015

ВІД АВТОРА

Ці твори — пісні воєнного часу. Можливо, колись ми заспіваємо про жінок, квіти та любов. Можливо, навіть в дуєті з Віталіком Козловським (жарт). Але це станеться тільки після того, як неототалітарну путінську імперію буде зруйновано вщент. Не більше і не менше. Таке поклав я собі «мистецьке завдання». Але боротьба буде тривалою і виснажливою і не треба сподіватися на легку перемогу. Тому: зібраність, наполегливість, стійкість, креатив, розум, воля, а головне — гумор, от що врешті-решт призведе до того, що Росія скине узурпатора і знову почне рухатись у бік вільних держав. І на цей раз цей рух буде незворотнім. Але за це ще належить поборотися. Тому — Слава Україні! Героям слава!

*Орест Лютий —
автор проєктів «Легідна та Сувора Українізація»,
«Українізація на експорт», «Мама-Анархія»*

МАМА-АНАРХІЯ

КУРЧАТКО СМАЖЕНЕ

(Співається на мотив «Ціплянок жарений»)

Курчатко смажене, курчатко ряжене,
А ну давай ходи сюди...
Його спіймали, зарештували, веліли скинути
штани.

На ляжці пташка — двоглавий орел,
А в сраці змятий триколон.
Так ти, «братішка», белогвардеєц,
Ставай, курчатко, під забор.

Чорні халяви, зімкнені лави,
Лихий на боці «Маузер»,
На баских конях під гуки «Слава»
Йдуть запорожці на шпацер,
Над ними прапор жовто-блакитний,
Читай, хто в знаках тямить толк —
Йде гайдамацький, чорнокозацький
Південно-український полк.

За Україну, за її волю, проти червоних мурляків
Зійшлись козаки, постало військо,
Симон Петлюра веде в бій,
Орда Азійська, чувашо-фінська,

Немиті, хижі москалі,
Чухонь і мокша, ерзя і тропша,
Геть з української землі!

*Орієнтовно 1919 рік.
Тестова «реставрація» 2009 рік.*

З-ПІД ЩОРСОВОЙ ОХРАНИ

(Співається на мотив «С одеського кічмана»)

З-під щорсової охрани втікли два отамани —
Зірвалися соколики на волю,
Поблизу Гуляйполя, в Пологах зупинились
У хаті біля старої верби,

Обидва всі у ранах — махновські партизани,
Вцілілі після розстрілів в Криму,
Хильнули трохи смаги, та й пісню затягнули
Про Батька, та й про доленьку лиху.

Гей, друже, гей, брате, болять мої рани,
А в грудях ще дужче нам пече,
Навіщо, навіщо козацькі отамани
Москаликам підставили плече?

Не вірте ви червоним, не вірте комунякам,
Слова їх, що полова на вітру.
Ми Врангеля здолали, ми Перекоп їм взяли.
За них ми тую виграли війну!

За подвиги наші чекісти-комісари
Могилами віддячили в степу.
Було нас сорок тисяч, а стало вісім сотень,
Що вирвались із пастки у Криму.

Гей, друже, гей, брате: скажіть всьому народу,
Що нам оті москалі — не брати.
Ми билися за волю, вони ж за нові тюрми
Із Леніним і Троцьким на чолі.

*Орієнтовно 1921—1922 рр.
Авторська текстова «реставрація» — 2009 рік.*

ЗАПОВІТ МАХНА

Проклинайте мене, проклинайте,
Якщо я вам хоч слово збрехав.
Ви згадайте мене, ви згадайте,
Я за правду за вас воював!

Був за тебе, пригноблене братство,
Вів загони свої уперед,
Я ненавидів рабство і барство,
Братом правив мені кулемет.

І тачанки, що вихрем неслися
У свободне для всіх майбуття,
Гірко так, що мене ви зріклися
Ті, за кого поклав я життя.

Не зрікаюсь я вас, не картаю,
Бо не смію картати всіх тих,
Хто загинув за щастя, за волю,
І на себе беру отой гріх.

Ви пробачте мене, хто в атаках
Буйні голови чесно сложив.
Я б заплакав за вами, та бачу
Сльози ваших нещасних дружин.

Відспівають вони вас, відголосять
І пощади не стануть просить.
Ну а батько — не вмiє iнакше —
За братiв своїх буде вiн мститись....

*Оригiнальний текст Нестора Махна
в автобiографiчнiй книзi «Спогади анархiста».
Написано в серпнi 1921 року. Румунiя.
Авторський переклад Орест Лютий — 2009 рiк.*

АХ, ШАРАБАН МIЙ

(На мотив однойменної народної пiснi)

Ах, шарабан мiй, моя тачанка,
Я вольна птиця, я махновчанка.
Ах, шарабан мiй, укритий пилом,
Куди ти лiзеш, свиняче (червоне) рило?

Я гiмназистка, втiкла iз класу,
П'ю самогонку я, та й замисть квасу.
Ах, шарабан мiй, моя тачанка,
Я вольна птиця, я махновчанка.

Дзвенiли струни в моїй гiтарi,
Коли тiкала я з Татарбунарiв.
Ах, шарабан мiй, моя тачанка,
Я вольна птиця, я махновчанка.

Поб'ю я посуд, поб'ю тарiлки,
Куплю я квасу замисть горiлки.
Ах, шарабан мiй, моя тачанка,
Я вольна птиця, я махновчанка.

Пробачте, друзi, я не хотiла.
Кому дала я, кого вiдшила.

ЗМІСТ

Від автора	3
Вступне слово	4

МАМА-АНАРХІЯ

Курчатко смажене	10
З-під щорсової охрани	11
Заповіт Махна	12
Ах, шарабан мій	13
Ех, яблучко	14
У польським полоні	16
Штиркнуло наш потяг	17
Історія махновського равіна	18
А пана я впізнаю по халявах	19
Тачанка з Гуляйполя	20

ЛАГІДНА УКРАЇНІЗАЦІЯ

Вставай, країно рідная	22
Груди № 6	22
А я — не москаль	24
Вагони, повнії москалів	25
КДБ працює	26

Взорвали бюста	27
Дарино	28
Пісня про далеку батьківщину	29
Здохни, імперіє!	30
Ах, Бандеро, — український апостол!	31
Слава Україні!	31

СУВОРА УКРАЇНІЗАЦІЯ

Стоїть верба поблизу лісу	33
З чого починалась Московія?	35
Бела-чао	36
Лук'янівське СІЗО	37
А чемний легінь у саду... ..	39
Народная шахтюрская	40
Гаспада малороси	41
Братішки заїбали (Алла Пугачьова)	42
Руські піздять	44
Ідьот кацап по городу	45
Російські шовіністи йдуть на хуй	46
Убий москаля у собі	47

УКРАЇНІЗАЦІЯ НА ЕКСПОРТ

Путін, от'єбісь	49
Батяня комбат	50
Брехня из зомбоящика	51
Ватники	52
Не думай о Кобзонє свисока... ..	53
Раша хочєт в совок	54
Песенка системного кремлебота	55
Злые пиндосы	56